

til at betale kostudgifterne for, at man kommer ud til de private fitnesscentre. Alle grundomkostningerne, hele fundamentet bag den struktur er jo finansieret af idrætsorganisationerne og staten.

Kl. 13:58

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:58

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, det kan jeg godt forstå, vil jeg sige til ministeren, men når vi nu taler om det her område, altså om at få dopingbrugen reduceret, er det jo, fordi vi vil have en effekt. Vi vil have en effekt, enten fordi vi vil have et renere idrætsliv, bedre konkurrence og renere konkurrence, eller fordi vi i den her sammenhæng også altid skal tage et sundhedsmæssigt hensyn til personerne. Så derfor er det for mig at se pebernødder, vi her taler om, rent kroner og øre-mæssigt, og det skal henlede mig til det næste spørgsmål.

Ministeren har tidligere redegjort for, at der jo var flere muligheder for en skærpelse på det her område. En ting var mærkningsordningen – det har jeg bemærket at ministeren nævnte som nok nærmest det laveste niveau for en skærpelse – og derefter kunne der komme obligatoriske ordninger. Kan ministeren her redegøre ganske kort for, hvad årsagen er til, at man ikke tør, eller at man for øjeblikket ikke kravler op på et højere ambitionsniveau, altså med en obligatorisk ordning?

Kl. 13:59

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 13:59

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Danmark er det land i verden, som er længst fremme med hensyn til bekæmpelsen af doping blandt motionister – uden undtagelse. Nordmændene er kommet lidt efter det, men vi ligger absolut i front, så derfor tager vi det et skridt ad gangen. Man behøver ikke at tage den ultimative måde at gøre det på, hvis vi kan få andre mere frivillige måder til at fungere.

Vores indgang til det fra regeringens side er for det første, at det er vigtigt, at fitnesscentre selv er med til at finansiere den udgift, det er, at man får det prædikat at være førende i kampen mod doping. Det giver et større incitament for centrene til selv at føre en selvjustits, så derfor er det vigtigt, at de selv er med til at finansiere det.

For det andet – med hensyn til mærkningsordning kontra en obligatorisk, hvad skal man sige, certificeringsordning – er vores indgang den, at jeg tror, at det vil belaste motions- og fitnessbranchen med alt for meget bureaukrati. Det tror jeg ikke ville være velfungerende, og jeg tror også, det ville være problematisk for små erhvervsdrivende, hvis de skulle igennem sådan en obligatorisk ordning.

Den ordning, vi har gennemført nu, vil vi gøre så ubureaukratisk, så smidig og så fleksibel som overhovedet muligt. Og med informationsordningen tilskynder vi jo centrene til et godt samarbejde med Anti Doping Danmark ved at give brugerne en mulighed for at fravælge de centre, som ikke ønsker at samarbejde med ADD.

Så derfor synes jeg, at den løsning, vi her har valgt fra regeringens side, er både hensigtsmæssig og afbalanceret.

Kl. 14:00

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:00

Anders Samuelsen (NY):

Jeg vil gerne følge op på min ordførertale med et spørgsmål. Der har i den seneste tid været en del diskussion om OL og det positive og negative ved det, men der er jo en positiv ting ved det, og det er, at der kommer rigtig meget fokus på bl.a. vores egne idrætsudøvere.

Vi har jo netop, som jeg selv nævnte, et rigtig godt eksempel på en idrætsudøver, Joachim B. Olsen, som er en superdygtig idrætsmand, og som jo kunne være et eksempel til efterfølgelse for andre, som går i den vildfarelse og tror, at den eneste måde, man kan blive stor og stærk på, er ved at dope sig til det. Han er jo et eksempel på, at det kan man blive ved at træne og være en rigtig idrætsmand.

I hvor høj grad har man i ministeriet gjort sig overvejelser om at fremdrage den slags positive eksempler og bruge dem offensivt i en form for kampagne netop i forbindelse med bekæmpelse af doping, så man viser et pædagogisk eksempel, og så det ikke kun handler om foranstaltninger til at bekæmpe doping – dopingkontrol osv. – men at man også bruger levende mennesker som eksempler på, hvordan man også kan gøre det?

Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig i den retning?